Farm Redskaps

Priserna Nere

FARMARE, handlande i redskap och varje canadisk medborgare, vilkas uppehalle direkt eller indirekt är förbundet med färmindustri, skola med glädje lära att the International Harvester Company of Canada, Ltd., betydligt reducerat priserna å dess allmänna linje av farmmaskineri. Ingen obetydlig nedsättning utan en verklig prisreduktion.

Några få representativa exempel givas:

8 fots bindare	reducerat	$60.00
No. 52 gångplog	"	44.50
9 fots kultivator	"	26.50
20 marker plain lift double disk drill	"	57.00
6 fot disk harv	"	21.50
McCormick vagn, 3 1-2"	"	42.50
Climax truck, 3 1-2"	"	30.00

Priserna på resten av vår linje reducerade proportionellt.

Till de nya priserna kosta er I H C farmredskap mindre, pund för pund, arbetsskicklighet och material inbegripna, än någon manufakturerad artikel ni köper. Även den ordinära kökspisen säljes för ett högre pris per pund än den högt fullkomnade sädesbindaren.

Nya priser i effekt på

The International Harvester Line
McCormick—Deering—International

Om ni är intresserad i det nya priset på något redskap angivet ovan, tillskriv oss, angivande slag och storlek, och vi skola med nöje tillse att ni får upplysning och beskrivande litteratur.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY
OF CANADA LTD.

En kvinnas intriger.

Roman av Marion Crawford.

(Forts. fr. föreg. nr.)

— Det vore icke möjligt, ja, det vore till och med antagligt, att Ghisleri helt beskedligt, då skulle lämna ifrån sig dokumentet i fråga och underteckna ett papper, vari han förbunde sig att aldrig mer göra ens någon antydan om dess tillvaro samt erkänna, att han begagnat sig av detsamma för att skrämma prinsessan Adéle Savelli. Dokumentet kunde då överlämnas till henne, och saken kunde anses som reglerad på ett fullt betryggande och avgjort sätt. Lagkarlen trodde icke, att Ghisleri skulle utsätta sig för risken att bliva arresterad och fälld, då han hade i handen medel att undslippa bådadera. Sedan kunde de två herrarna göra vad de behagade, såsom till exempel tvinga honom att aldrig mer visa sig där igen.

Prins Saveli var på det hela taget av samma åsikt. Prinsen av Gerano sade, att han länge hade varit nära bekant med Ghislerico, att denne sannolikt skulle överraska dem genom att kasta ett alldeles nytt ljus över saken, ehuru han icke torde bli i stånd att fullt bevisa sin egen oskuld. Gerano hyste därför samma mening som de andra, och han påminde helt lögnt Saveli om, att han, Gerano, varit den förste som föreslagit att han skulle uppsöka Ghisleri och begära en förklaring av honom.

Samma afton fick Ghisleri ett brev.

Prinsarna Gerano och Savelli anhöllo få veta, om det vore läglig för herr Ghisleri att mottaga dem och deras juridiska rådgivare följande förmiddag klockan halv elva, då de vile samspråka med honom om en fråga av den största vikt.

Ghisleri svarade, att han skulle kunna sig mycket ärad av deras besök. Han sände därpå genast bud till Ubaldini, att denne skulle komma till honom klockan åtta, två och en halv timme förr än han väntade de andra.

Han misstänkte genast att det var ugglor i mossen, ehuru han knappast var förberedd på, att saken skulle antaga en så högtidlig form. Då Ubaldini kom, frågade han denne genast om hans åsikt.

— Det är omöjligt att säga, hvad den goda fru Adéle har gjort, sade den unge juristen efter att ha suttit försänkt i tankar några minuter. Ni kan emellertid taga för givet, att både prinsen och Savelli och prinsen av Gerano tro, att ni är i besittning av det förlorade brevet, och att de ämna försöka tvinga er att lämna det ifrån er.

Det är bäst, att ni alldeles inte nämner något om mig, men ni kan säga, att ni förutsåg, att donna Adéle hade för avsikt att begagna sig av edra brev, då hon skrev det första och begärde att ni skulle köpa manuskriptet åt henne, och att ni ha behållit avskrifter av edra egna svar lika väl som hennes brev i original. Om vi ära raska i vändningarna, kunna vi stämma henne för ärekränkning, förr än hon kan vidtaga några definitiva åtgärder.

— Därtill ger jag aldrig mitt samtycke, svarade Ghileri, leende åt Ubaldinis idéer om vad som anstod en man av värld.

— Hvarför icke? frågade jurisen något överraskad. Ni komme troligen att vinna målet och få henne dömd till ett betydligt skadestånd.

— Nej, någonting sådant gör jag aldrig, återtog Pietro. Jag anser det inte hederligt att stämma en dam för en dylik sak.

Ubaldini ryckte på axlarna, alldeles ur stånd att fatta sin klients synpunkt.

— Jag kan inte hjälpa er något förr än vi få veta, vad dessa herrar vilja, anmärkte han. Om ni så vill, skall jag vara närvarande vid edert samtal, men det är väl så godt att de inte få reda på, vilken ni har till ert juridiska bitråde förr än de blir nödigt att vidtaga några bestämda åtgärder.

Gishleri var ense med honom härom, och Ubaldini avlägsnade sig med löfte att infinna sig igen, när hälst Ghisleri kallade honom.

Pietro satte sig ned att tänka över situationen. Någon slags fara var tydligen förestående, men han kunde inte på något sätt bilda sig en föreställning om dess beskaffenhet, och så skarpsinnig och förslagen Ubaldini än var, hade han icke kunnat vara honom till någon hjälp. Ghisleri, som naturligtvis icke kunde se saken sådan, som Adéle hade framställt den för sin svärfar och som den skulle framställas för honom själv, kunde ej begripa, huru det var möjligt, att han kunde bli beskylld för penningutpressning, på så klena bevis, som han ansåg henne ha varit i stånd att spinna ihop. Hon tänkte, att hon åsyftade att fullkomligt ruinera honom i världens ögon och framför allt att för alltid göra honom föraktlig i Laura Ardens ögon, men detta senare, det visste han, eller trodde han sig veta, skulle hon aldrig lyckas göra.

Laura hade icke återkommit ännu och han var glad över, att hon var borta. En kris förestod tydligen, men han trodde, att vad än mände hända, skulle allt vara överståndet vid den tid, då hon kom tillbaka till Rom igen, om hon redan hade varit där, skulle det bliva svårare för vad som hände, ja, han skulle hava känt sig tvingad att göra det för att bibehålla hennes gode tanke om honom. Å andra sidan längtade han efter att få se henne. Sommarmånaderna hade varit förfärligt långa och tråkiga. Han erinrade sig icke, att tiden någonsin hade förefallit honom så lång som denna sommar. Han hade glömt alla faror och det samtal som väntade honom, för tanken på Laura Ardén, då Bonifazio öppnade dörren och anmälde prins Savello, prinsen av Gerano och advokaten, Geronimo Grondona.

TOLFTE KAPITLET.

Ghisleri reste sig för att möta de inträdande, som med allvarlig min hälsade på honom, så att de alla kunde se på hans ansikte, medan han talade. Prins Savelli var naturligtvis den som öppnade samtalet.

— Vi hava kommit till er, sade han i ett mycket obehagligt ärende. Först av allt måste jag be er lyssna till vad jag har att säga, så lugnt som ni kan; ni bör komma ihåg, att vi hava kommit hit för att underhandla med er på en dams vägnar. Då detta är händelsen, göra vi anspråk på att bli behandlade som ambassadörer, att bli hörda och att bli besvarade.

— Ni talar, som om ni stode i begrepp att göra mig ett mycket obehagligt meddelande, svarade Ghisleri, och herr Grondonas närvaro visar, att ert ärende är av juridisk art. Om det senare antagandet är riktigt, vore det mycket bättre att vi övrlämnade hela saken åt våra juridiska rådgivare hällre än löpa risken av en gagnlös diskussion. Men då ni säger, att ni handlar på en dams vägnar och begär att för edra egna personer anses som okränkbara, är jag villig att lyssna till er och anse det ni säger kommande från henne och icke från eder. Ni har dock icke i något avseende rätt att fordra att jag skall svara er. Detta är det mästa jag kan göra för att underlätta edert ärende. Dömen nu själva, om I viljen utföra det eller icke.

— Jag kommer inte att gå härifrån förr än jag sagt, vad jag ämnar säga, sade Savelli, genom glasögonen fixerande Ghisleri. Vi representera donna Adéle Savelli, var god och erinra er det. Hon önskar, att ni skall lämna oss ett visst brev, innehållande en bikt, som ni fann i Gerano för ungefär två och ett halvt år sedan.

Ghisleri var mindre överraskad, än man kunde ha väntat. Hans ansikte blev allt blekare efter hand som han lyssnade.

— Jag lovade er personlig okränkbarhet för vad ni skulle komma att säga, svarade han långsamt. Det var ett förhastat löfte finner jag, men jag skall hålla det. Ni må underrätta donna Adéle, att ehuru man allmänt säger, jag dock aldrig sett det, icke heller har jag någon kännedom om dess innehåll. Vidare begär jag som en rättighet att få veta, på vilka inbillade bevis hon vågar rikta en så förolämpande anklagelse mot mig.

Advokaten smålog, men de två adelsmännen förändrade icke en min. Av de senare var Gerano mer överraskad av Ghisleris svar. Han hade trott, att ett brev verkligen existerade och att Ghisleri hade det i sitt våld, men att det skulle visa sig icke äga den betydelse hans dotter fäste vid det. Prins Savelli tog fram en packe papper ur sin ficka.

— Jag vill framlägga min svärfadders sak så noga jag kan, sade han, och så mycket som möjligt med hennes egna ord.

Han redogjorde nu för saken, sådan han hade hört den av Adéle. Ghisleri satt med korsade armar och sammandragna ögonbryn och lyssnade till den skickligt hopfogade kedja av falska bevis, som hon spunnit samman mot honom.

— Har ni slutat? frågade han med av vrede darrande röst, då Savelli tystnade.

— Ja, svarade denne kallt.

— Då får jag säga, att ett mer oförsynt tilltag har jag aldrig sett. God morgon, mina herrar.

Han reste sig, och de tre andra voro tvungna att likaledes stiga upp från sina platser.

— Således vägrar ni bestämt att lämna ifrån er brevet? frågade Savelli. Även hans ögon blixtrade av vrede.

— Jag har redan lämnat er mitt svar.

— Betänker ni, min herre, sade advokaten, att ni kommer att bli stämd för försök att utpressa penningar av prinsessan Adéle Savelli?

— Ni är icke privilegierad såsom dessa herrar, brast Ghisleri ut, blixtrande ända ut på läpparna. Om ni vågar öppna munnen igen, skall min betjänt bringa er till tystnad. Jag har redan antytt, att detta samtal är slut, tillade han, vänd till den andre.

Då de tre männen avlägsnat sig, satte sig Ghisleri med karaktäristisk köld ned för att övertänka vad han borde göra. Han hade ej väntat sig få höra en så väl hopfogad historia, som den genom vilken Gerano och Savelli hade av Adéle övertygats om hans brottslighet.

Vilka åtgärder Savelli ämnade vidtaga, hade han icke den avlägsnaste idé. Han skickade Bonifazio ut att köpa ett exemplar av strafflagen. Han ville se, om det var möjligt, att han genast kunde bli arresterad, om han i så fall finge sätta borgen för sig eller icke, o.s.v.

Sedan tänkte han att få fatt i någon, till vilken han möjligen skulle kunna vända sig med en anhållan om borgen, för den händelse att han verkligen skulle bli arresterad. Det var ingen tid att förlora, därom var han fullt medveten. Han tänkte på alla de män han kände, och efter en stunds betänkande beslöt han sig för att skriva till San Giacinto. Denne hade alltid visat sig vänlig mot honom, och Pietro erinrade sig, huru Giacinto ett par år förut hade yttrat på klubben, då Pietrasanta hade omtalat det gängse ryktet om Ardens uppdiktade omättlighet. Det stora anseende San Giacinto allmänt åtnöjt, beroende dels på hans personsonliga karaktär, hans överlägsna omdömesförmåga och hans oerhörda rikedom gjorde honom till en högeligen eftersträvansvärd bundsförvant. Ghisleri skrev därför ett brev till San Giacinto, vari han redogjorde för sin belägenhet och frågade om han finge bedja om hans bistånd.

Då han avslutat brevet, kom betjenten tillbaka och lämnade sin herre en liten bok i gult band. Ghisleri skickade honom genast i väg igen med brevet till San Giacinto. Därpå slog han upp lagboken och sökte rätt på den paragraf däri, som handlade om det brott, vari han var anklagad. Den lydde sålunda:

Art. 409. Den som, genom att på något sätt hota med allvarsam skada till någons person, heder eller egendom, eller genom att falskeligen förebringa en skrivelse från någon myndighet, tvingar denne andre att sända, deponera eller placera till den skyldiges disposition penningar, föremål, eller dokument, som hava någon som helst laglig betydelse, straffas med fängelse från två till tio år.

Lagen var tillräckligt klar. I fråga om rätten att ställa borgen för sig fann han med någon svårighet, att den i sådana fall genast antogs.

San Giacinto besvarade brevet genom att infinna sig i egen hög person, uttalade han sig i så försynta ordalag, som det var honom möjligt.

— Man skulle väl knappast kunna tro, att någonting sådant kunde hända i våra dagar, sade han, då han hade slutat.

— Jag har sett tillräckligt i mitt liv och bland mina egna närmaste släktingar för att veta, att nästan allt vad man kan tänka sig kan hända, svarade jätten. Emellertid skall jag nu icke lämna er förrän vi bestämt veta, att den icke kommer. Min vagn står där nere och kusken har befallning att vänta hela dagen och hela natten.

— Ni vill väl inte säga, att ni verkligen ämnar stanna kvar här hos mig? frågade Ghisleri, som icke varit förberedd på ett dylikt vänskapsprov.

— Jo, detta är min avsikt, svarade den andre lugnt, tändande en lång mörk cigarr. Dröjer det länge, skall jag bädda åt mig på er soffa. Men om ni föredrager, att jag beger mig av till Savelli och låter honom säga mig, vad han ämnar göra, så kan jag det gärna. Jag tror, att jag skulle kunna förmå honom att säga mig det.

— Ja, även jag tror, att ni skulle kunna det, svarade Ghisleri leende, i det han såg upp på sin vän.

Mannens väldiga, jättelika styrka var i och för sig själv imponerande, för att icke tala om den förfärliga beslutsamma blicken ur de djupt liggande ögonen och de järnhårda anletsdragen. Få män skulle ha känt det angeläget att ha haft Giacinto till motståndare, även då han var fullkomligt lugn, måhända knappast någon enda, då han var retad till vrede. Hans hår hade börjat att gråna nu, men det fanns icke något yttre tecken till att vare sig hans själ- eller kroppskrafter voro stadda i avtagande.

— I vilket fall som hälst, sade han, måste det dröja någon stund. Det kommer att ta större delen av dagen för dem att erhålla en arresteringsorder.

— Skulle det vara rådligt att skicka efter min juridiske rådgivare? frågade Ghisleri, som väl kände till San Giacintos överlägsna erfarenhet i alla juridiska frågor.

Det är icke den ringaste brådska, svarade den senare. Om saken kommer att utkämpas inför domstol, blir det mer än god tid att göra både det ena och det andra. Men om det roar er, kunna vi ju skicka efter karlen och fråga honom om hans mening. Det kan icke göra någon skada.

Ubaldini blev därför efterskickad. Han antog en mycket allvarsam uppsyn då Ghisleri hade redogjort i allt vad Savelli hade sagt honom.

— Men blott den omständigheten, att jag rådfört mig med er och tagit kopior av mina svar, bör väl genast bevisa, att jag även då visste, vad donna Adéle haft i tankarna.

Ubaldini bara ryckte på axlarna.

— Det blir ett bevis mot er, svarade San Giacinto. Man skall säga, att ni mycket väl visste, vad ni gjorde, och att ni vidtog edra försiktighetsmätt för den händelse ni skulle komma i klistret. Även om lady Herbert vore här och avgåve sitt vittnesmål, skulle det inte hjälpa er mycket.

— Lady Herbert skall icke bli instämd som vittne, om jag kan förhindra det, sade Ghisleri. Det är allaredan nog att hennes namn ändå inblandas här.

— Svårigheten är den, anmärkte Ubaldini, att varenda punkt från den första till den sista kan vändas mot er. Jag är rädd, att även min lilla krigslist icke har uträttat något gott. Jag önskade få veta, om bikten verkligen existerade, och jag ansåg rådligast att ni skulle förbliva i okunnighet om den åtgärd jag vidtog och om det resultat jag erhöll, i händelse ni skulle bli ålagd att svära på någonting i ett av er anhängiggjort mål angående ärekränkning. Det första som nu bör göras är, att ni skall taga reda på antikvarien, med vilken ni underhandlade angående köpet av manuskriptet. Hans vittnesmål är det kraftigaste vapen vi äga. Vill ni vara så god och låta mig veta hans namn och adress?

Ghisleri antecknade bådadera på ett kort, och advokaten avlägsnade sig. Men Ghisleri och San Giacinto hade icke varit på tu man hand en halv timma, förr än han kom tillbaka mycket blek och upprörd.

— Detta är högeligen olyckligt! utropade han. Hin håle måtte vara med i spelet. Karlen begrovs i går, han dog av slag, för två dagar sedan.

— Det var då det vidrigaste man kan tänka sig! utbrast San Giacinto vred. Varför kunde den idioten inte ha levat fjorton dagar till?

Ghisleri sade ingenting, men han fattade den vikt, som både hans vän och advokaten hade fäst vid den avlidnes vittnesmål. Det var knappast att hoppas, att hans biträde skulle vara i stånd att säga något till Ghisleris förmån. Denne senare hade naturligtvis alltid talat uteslutande med antikvarien själv, vanligen i enrum och utan vittnen. Han började frukta, att hans sak var ännu sämre än han genast hade antagit.

Det bästa möjliga försvar enligt hans åsikt, sade Ubaldini, är att ni berättar er egen historia och punkt för punkt jämför den med deras. Jag tror att er framställning av saken ändå skall förefalla vilken domstol som hälst betydligt mer sannolik än deras. Sedan ska vi sätta i fråga ra några beryktade auktoriteter för ra några beryktade auktoriteter för att bevisa att personer som begagna morfin, ofta bli sinnesrubbade och få fixa idéer. Donna Adéle inbillar sig, att ni är innehavare av hennes bikt. Om vi icke kunna bevisa, att den under hela denna tid har befunnit sig i någon annans händer, kunna vi åtminstone bli i stånd att visa att det icke finnes något särskilt skäl, varför just ni skulle ha den i er ägo, att ni säkerligen icke är i behov av femtio tusen francs, och att, så vitt man vet, ni icke är den, som skulle försöka att på detta sätt komma åt den summan, om ni hade behov av den. Vi ska göra så gott vi kunna.

San Giacinto höll ord och vägrade att lämna Ghisleris bostad för denna natt. Han skickade Bonifazio hem till sig efter några kläder och andra nödvändighetsartiklar, samt befallde att andra hästar, en annan kusk och en annan betjänt skulle avlösa dem, som hade stått och väntat hela dagen. Han ville aldrig åka i en åkaredroska, sade han emedan sådana alltid voro för små för honom, och om Ghisleri komme att bli arresterad, ämnade han fara med honom till fängelset för att omedelbart gå i borgen för honom. Och det gjorde han.

Följande dag överraskades Rom av ett så enastående skådespel, att ingen av stadens invånare kunde erinra sig någonsin hava sett något dylikt. Den största av markis San Giacintos stora öppna vagnar sågs högtidligt rulla fram genom stadens gator medförande Pietro Ghisleri och markisen själv samt tvenne poliskonstaplar, som sågo ganska generade ut där de sutto stramt uppsträckta på baksätet. Några timmar senare visade sig samma vagn igen, Pietro och jätten sutto även nu i den, men lagens väktare syntes nu icke till. San Giacinto yrkade på att få åka med sin vän sex gånger runt omkring Pinci och fyra gånger utefter Corso, förrän han slutligen åkte hem med honom i hans bostad.

— Det kommer att göra en god verkan, sade han; de flesta människor äro dumma eller fega, eller bådadera, och för att göra efter vad andra göra; fordras i regeln varken mod eller klokhet. Kom och ät middag hos oss i morgon, och jag skall samla ihop ett sällskap, som icke hör till majoriteten. Nu beger jag mig till klubben för att redogöra för dem där vad som hänt i dag.

— Varför inte vänta och låta människorna själva ta reda på vad som hänt? frågade Pietro. Tjänar det någonting till att tala om det?

Då han hade gått, undrade Ghisleri prata eller dö, svarade San Giacinto, är jag av den åsikten, att det är bättre att de tala sanning än hitta på lögner.

Då han hade gått, undrade Ghisleri vad det var som förmått honom att göra sig så mycken möda. Det skulle hava varit fullt tillräckligt, om han i rätta ögonblicket infunnit sig för att gå i borgen för honom, och ensamt detta skulle ha varit en mycket värdefull tjänst. Men San Giacinto hade gjort mycket mer, ty hans handlingssätt hade genast från början visat hela världen, att hans avsikt var att taga Ghisleris parti.

Under tiden begav sig San Giacinto till klubben. Ett tjugotal herrar voro där spridda i rummen, och de flesta av dem hade just hållit på att tala om den senaste skandalen, men dock på ett mycket försiktigt sätt, då ingen önskade komma i gräl med Ghisleri och dennes bundsförvant.

Då den senare sågs begiva sig till rökrummet, följde honom nästan alla dit, i förhoppning att han skulle lämna någon förklaring på vad som hade hänt.

Deras väntan blev icke besviken.

San Giacinto stod med ryggen mot kaminen, blickande från den ene till den andre efter som de kommo in.

— Mina herrar, började han, jag ser, att ni väntar, att jag skall säga någonting, och jag skall göra det.

I går skrev Ghisleri en biljett till mig, vari han underrättade mig om, att han väntade att inom kort bli arresterad såsom anklagad för penningutpressning, och frågade, om jag ville gå i borgen för honom.

(Forts.)

DET BÄSTA mjöl ni kan köpa för något pris — mjöl tillverkat av den mest utvalda grad av Western Canadian No. 1 Hard Spring vete är

ROBIN HOOD FLOUR

Detta mjöl ger vitare bröd och lättare bröd; det ger finare tårtor, kakor, biscuits, doughnuts och bakverk än något annat i Canada tillverkat mjöl. Det kostar ej mer än annat mjöl — faktiskt mindre ty det finns ej en uns avfall i den säck ni köper. Varje säck eller vilken kvantitet ni köper är garanterat, och vi ge följande certifikat av garanti till er med varje leverans av Robin Hood mjöl.

"Robin Hood" mjöl är garanterat att ge er bättre tillfredställelse än något annat i Canada malt mjöl. Er handlande är aktoriserad att återställa hela inköpspriset med 10% vite, om ni efter två bakningar ej är fullt tillfredställd samt återsänder det obrukade partiet till honom.

Försök det en gång och ni skall alltid bruka det.

ROBIN HOOD MILLS LIMITED
MOOSE JAW, CALGARY.

KRÄFTA

och tumörer framgångsfullt behandlade (borttagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok.

DR. WILLIAMS SANATORIUM,
8023 University ave.,
Minneapolis, Minn.

Gynna våra annonsörer.

GRATIS

$200 Fonograf

Till Svenska Canada Tidningens prenumeranter

För varje års prenumeration, som ni betalar till Svenska Canada-Tidningen från den 7 november får ni ett numererat kvitto. Varje nummer berättigar er att deltaga i en tävlan om en

$200 KABINETT FONOGRAF

Tävlingen avslutas den 31 december kl. 12 middag, då tävlingen äger rum och resultatet snarast möjligt kungöres.

Förklaring: Om ni resterar med prenumerationen för ett eller flera år samt betalar upp detta och samtidigt förnyar prenumerationen med ett år i förskott, får ni ett numerat kvitto för varje års sålunda betald prenumeration.

Exempel: Om ni är skyldig för 3 år och betalar $5 för dessa 3 år plus $2 för ett år i förskott, får ni fyra numererade kvitton.

GÅ EJ MISTE OM DETTA TILLFÄLLE. BETALA SVENSKA CANADA-TIDNINGEN OCH BLIV MED I TÄVLINGEN OM DENNA VÄRDEFULLA FONOGRAF.

Värdefull Svensk Bok FRITT!

Hvarje man borde sända efter ett exemplar av den tilltressande och lärorika Svenska Rådgifvaren

"Goda Råd"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrifvit specielit för svenskar i Amerika, lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för männen särdeles sjukdomar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar äfven om Lifvets Hemligheter och borde läsas af hvarje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i era unga år, eller systemet blifvit försvagadt genom utsväfningar i senare år, bör ni skrifva efter boken. Ni kan blifva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i försegladt omslag till alla, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.